

100 jaar Sweenstraat 41 t/m 59

Vijf verhalen

"De sfeer was altijd goed."

Familie Musters - Damen | Sweenstraat 47

**"Als de pastoor kwam, zaten we
in de 'goei' kamer."**

Familie Ligvoet en familie Van Baal | Sweenstraat 55 en 57

**"Altijd gezellig, met heel veel
kinderen op straat."**

Mevrouw De Man-Rodrigues | Sweenstraat 45

"Ik ben graag op straat."

Mevrouw Gerry Damen | Sweenstraat 59

**"Even wennen na 31 jaar
in de Sweenstraat."**

Meneer Boutier en mevrouw Nieuwenhuizen |
voorheen Sweenstraat 43

casade
zo wil ik wonen

“Ik ben graag op straat,
ik ben graag onder de mensen.”

Mevrouw Gerry Damen | Sweenstraat 59

Mevrouw Damen staat graag midden in het leven. Ze vindt het gezellig om met mensen te kletsen. Om verhalen te vertellen bij een lekker kopje koffie en bijvoorbeeld een smeug mergpijpe. Ze is niet alleen graag buiten, maar ze vindt het ook fijn in haar eigen huis in de Sweenstraat 59. Maar dan moet ze wel haar gastvrijheid kunnen tonen. Bijvoorbeeld aan ons als wij komen praten over haar oude én haar nieuwe huis. “Pak nog een mergpijpe, daar staan ze voor. Doe nou, gezellig”, zegt ze met een grote gastvrije lach.

Mevrouw Damen weet nog niet wanneer ze gaat verhuizen, maar wel dat ze erg aan verhuizen toe is. Het besluit is gevallen en nu moet het er ook maar van komen. Al was het maar vanwege de muizen. Mevrouw Damen: “Ze zijn hier achter aan het bouwen aan die nieuwe wijk en nou komen al die muizen naar ons toe, tot aan de overkant aan toe. Al mijn dozen spaghetti en macaroni open gevreten. Ik ga ze met werkhandschoenen en een stok te lijf. Ik hoop wel dat ik daar na de verhuizing vanaf ben. Ik weet nog niet wanneer ik een nieuw huis krijg maar Marjo en Nienke zijn er druk mee bezig. Dat zijn goeie meisjes. Nienke is onze contactpersoon. Ik denk dat ik hier zo’n 29 jaar gewoond heb. Er is wel veel veranderd in de loop der jaren, eerst kwam hier de optocht door, de BBA-bus, het wielrennen, van alles! Dan nam ik wat te drinken en koeken mee naar mijn familie verderop in de straat en gingen we samen kijken. Nou komt er bijna niks meer langs, er is een andere route gekozen. Ik weet niet waarom. Het was hier lekker druk altijd. Ik vind dat gezellig.”

“Ik zei tegen mijn zus: al die
sauwelpraot.”

Mevrouw Damen heeft een heldere route voor ogen en haar enthousiasme is aanstekelijk. Mevrouw Damen: “Het is al tien of vijftien jaar geleden aangekondigd dat we eruit moesten. Dan zei ik tegen mijn zus: ‘al die sauwelpraot, wij gaan hier niet weg’. Het werd telkens opgeschoven, er was zelfs nog geen bouwvergunning. En ook toen er serieuze bouwplannen waren, was het nog een ver-van-mijn-bedshow. Maar ik heb hier altijd erg fijn gewoond. Casade heeft me gevraagd waar ik wil wonen en dat weet ik precies: op het Anton Pieckplein. Ik wil niet weggrijpen, ik wil het leven kunnen zien. Maar ook comfortabel en af. Ik wil op de markt zitten, dat is gezellig. Daar wonen meer mensen van mijn leeftijd. Daar is de kermis, de braderie, schaatsen, foodtrucks. Genieten en kijken. Dan hoef ik de straat niet op als ik dat niet wil. Maak ik alles mee vanaf mijn eigen balkonnetje. Dat is mijn lust en mijn leven, daar word ik blij van. Maar ja, ik moet ook janken als ik hier wegga.”

“Het gaat om de mensen, niet om de stenen.”

Casade heeft veel woningen en de mensen die daarin wonen verdienen een fijn huis en thuis. Om goede woningen te kunnen bieden worden er nieuwe gebouwd en worden oudere woningen onderhouden, verkocht, verbouwd of gerenoveerd. Maar er zijn ook huizen die niet meer voldoen aan de eisen van deze tijd. Waar soms sloop de enige verantwoorde keuze is. Voor acht woningen aan de Sweenstraat in Kaatsheuvel is het zover. We praten over de begeleiding van de bewoners met Marjo Eshuis, mede namens haar collega's Nienke de Haan-van Schaik, Theo Boezer en Jurgen van Doorn.

“Iedereen heeft wensen en daar proberen we zoveel mogelijk rekening mee te houden.”

Marjo: “De Sweenstraat is in 2021 een eeuw oud. Dat de sloop ongeveer hiermee samenvalt is toeval. Wel is het een mooie aanleiding om de herinneringen van de mensen en de verhalen van de Sweenstraat vast te leggen. Ik was in eerste instantie de boodschapper van het slechte nieuws. Jullie moeten je woning uit want ze zijn slecht. Dat beamen ze ook wel. Maar ik hoor ook: als jullie ze beter hadden onderhouden hadden we niet weg hoeven.”

Wij begeleiden de mensen en geven hen uitleg over hun én onze rechten en plichten. Zo is bij de wet een verhuiskostenvergoeding geregeld. De termijnen rond de sloop zijn strak geregeld, de mensen moeten precies weten wanneer er wat gaat gebeuren. We willen maatwerk leveren. Iedereen heeft wensen en daar willen wij zo goed mogelijk op inspelen. Ook helpen vrijwilligers van de Klussen- en Dienstencentrale mee.

In 2015 zijn al twee families verhuisd. Hun woningen moesten al gesloopt worden, zodat er een verbindingsweg aangelegd kon worden naar het nieuwbouwplan erachter. Op één van deze woningen was een plaquette verwerkt met het jaartal 1921 erin. Deze plaat krijgt weer een plekje.”

“Het scheidt een bijzondere band met de bewoners.”

Marjo: “Het belangrijkste is dat we deze mensen zien en luisteren naar hun verhaal. Het gaat om mensen, niet om stenen. Wij horen van alles en er ontstaat een band. Door de persoonlijke verhalen krijgen huurders een gezicht. Je leert ze kennen. Achter iedere voordeur woont een ander verhaal. Je kunt als wijkteam echt iets betekenen. Dat vind ik bijzonder aan dit soort projecten. Er is gehuild, gelachen, gevloekt en onderhandeld.”

Met corona is het allemaal wat onzeker geworden, maar voor 2 november moeten de bewoners verhuisd zijn. Na de verhuizing hoop je dat iedereen goed terecht komt. Sommige mensen verdwijnen voor ons weer uit beeld. Anderen blijven wat meer in contact. Dat is verschillend en heel mooi.”

Het team van Casade stelt alles in het werk om de verhuizingen soepel te laten verlopen.

“Het was natuurlijk even wennen na 31 jaar in de Sweenstraat.”
Meneer Boutier en mevrouw Nieuwenhuizen |
voorheen Sweenstraat 43

We zijn te gast bij meneer Boutier en mevrouw Nieuwenhuizen in de van Oldenbarneveldstraat 7. Hiervoor woonden zij op de Sweenstraat 43. De koffie staat klaar en een prettig gesprek kan beginnen. Een gesprek met twee tevreden oud-Sweenstraat bewoners. Mensen die het goede van de twee adressen weten te waarderen.

“De verhuizing is heel soepel verlopen.”

Mevrouw Nieuwenhuizen: “Wij waren de eersten die gingen verhuizen. Er zijn natuurlijk drie jaar geleden al twee huizen gesloopt voor de toegangsweg naar de bouwplaats. We zijn eind oktober verhuisd, nog niet zo lang geleden. Toen ik hoorde dat dit huis beschikbaar was, ben ik direct gaan kijken, ik wilde het graag gezien hebben voor ik ging reageren. Er was nog een stukadoor bezig om de boel op te knappen. En er was ook nog een verwarming die lekte en die

opgeknapt zou worden. Toen heb ik op donderdag Marjo van Casade gebeld dat ik wel wilde reageren op dit huis. Dat hebben we gedaan en maandag hadden we al reactie dat we het hadden. Dat ging heel snel.”

Meneer Boutier: “De verhuizing is heel soepel verlopen. Er was even gedoe over die lekkende verwarming, maar dat heeft Casade ook goed geregeld. We hadden toen een kind en een kleinkind in huis en dan wil je dat het veilig is. Er is ook nog een nieuwe keuken ingezet. Het was natuurlijk even wennen na 31 jaar in

de Sweenstraat. Maar ik heb nu een fijnere plaats achter het huis, hoewel ik daar nog wel wat aan moet doen. Ik heb de voortuin al betegeld, wij zijn niet dol op groen. En hier aan de zijkant heb ik al wegzout gestrooid tegen het onkruid. Dat heb ik van een collega, die doet dat drie keer per jaar, nergens last van.”

“Niks aan te merken, ik mis alleen mijn keuken.”

Mevrouw Nieuwenhuizen: “Op het huis is niks aan te merken, ik mis alleen mijn keuken. Daar deed ik alles, daar stond een tafel van 2.60 meter, dat ging gemakkelijk. We hadden van tevoren maar een wens: ruimte in de tuin. Er waren eigenlijk meer dingen die we niet wilden: geen flat, niet naar Waalwijk, niet naar Sprang. We zitten hartstikke goed hier.”

Meneer Boutier: “Bij het oude huis hadden we een fijne aanbouw. Die moet ik hier ook nog bouwen. De toestemming van de gemeente is er al. En dan kunnen we ons weer op de muziek storten. Nederlandstalig, er worden hier nog vaak oude platen op de pick-up gedraaid. We zijn grootgebracht in de orgelmuziek.”

Contact met Casade

We beantwoorden uw vragen graag!

www.casade.nl

info@casade.nl

0800 55 222 22 (gratis)

www.facebook.com/CasadeNL

www.twitter.com/CasadeNL

